

[ŁOPATNIK *sb m*

o oraz a prawdopodobnie jasne (tak w łopata).

sg N łopatnik. ◇ pl N łopatnicy. ◇ D łopatnik(o)m.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. w innym znaczeniu.

Pracownik żupy solnej, zatrudniony przy warzeniu soli w panwiach, posługujący się głównie łopatą:
Quelibet ex istis gasis habet 2 magistros et quilibet magister habet per suum pallatorem łopatnik
dictum *OpisŻup* 590, 536 [2 r.], 537, 592 [2 r.]; Do każdy panwie [*przy warzeniu soli*] 2 mistrzowie,
które warzycami zową, 2 łopatnicy, którzy warzą i noszą do komór *LustrKra*k II 98.

FP